

In het leven van *1 *2

Het jaar 2020 is alweer twee weken geleden begonnen, wat gaat het al weer snel. Wat ben ik blij dat al die feestdagen weer voorbij zijn. Vooral het nieuwe jaar inluiden is dit keer niet zo mijn ding geweest. Normaal krijg ik je overal een gelukkig nieuwjaar te horen, dit keer viel het gelukkig erg mee. Steeds als ik het hoor, krimpt mijn buik even ineem. Ik ben wel benieuwd wat het nieuwe jaar me gaat brengen, het jaar is al mooi begonnen want er zijn al mooie dingen op me pad gekomen. Eentje kan ik wel vertellen en dat is de cursus die ik afgelopen maandag ben gestart. "ervaring tot ervaringsdeskundige" ik ben dankbaar dat ik deze mag volgen. Hoe eng deze nieuwe stap is, hoe leuk ik het vind dat ik mijn ervaring van het overlijden van Daan naar iets moois en positiefs kan draaien. Dat deed ik natuurlijk al wel een tijdje. Maar door deze cursus word het steeds een stapje dichterbij mijn droom.

**mooie lichtpuntjes gewenst
voor het nieuwe jaar**

Omdat Max gewoon lekker om 19.00 naar bed zou gaan met ouderjaaravond hebben we daarvoor nog even samen met hem sterretjes afgestoken. En maakte deze leuke foto voor mijn nieuw jaar wens naar jullie. En natuurlijk kon ik er geen "gelukkig nieuw jaar" opzetten. Want dit hoor ik liever zelf niet, dan wens ik jullie gewoon mooie lichtpuntjes voor 2020.

Ik

heb een geweldige hulp in huis. Mama mag niet meer zelf stofzuigen, dus heb ik het aan Max overgelaten. Dus voortaan of half laten doen door mijn zoon. Of het doen als hij er niet is. Want ik kreeg de stofzuiger niet meer van hem terug.

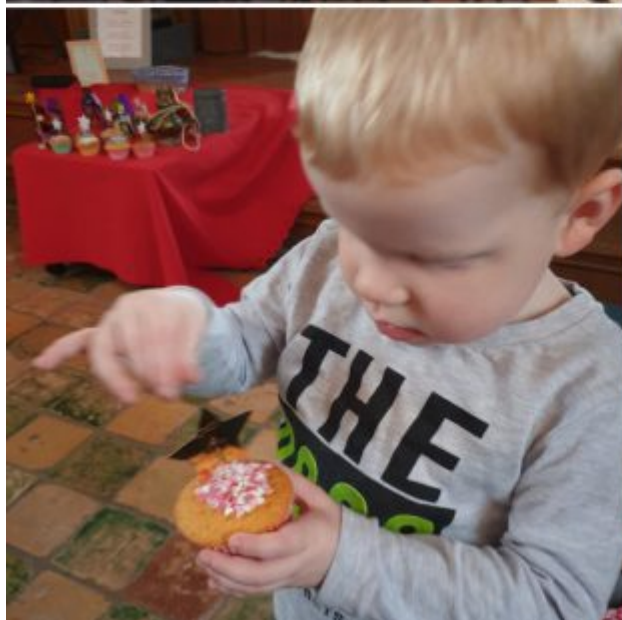

Er zijn maar weinige momenten dat hij lekker bij mij komt knuffelen. En als het dan gebeurt geniet ik er volop van. En dan krijg je ook de leukste selfies met Max.

Ik

zei al dat er leuke dingen op me pad komen, ik kan nog niet alles verklappen. Maar het heeft er mee te maken dat ik een schrijfster uit Antwerpen heb leren kennen. Die regelmatig in het Hogeland (waar Winsum onder valt) te vinden is. Ze had me uitgenodigd voor de schrijf altelier die ze in Winsum doet elke maand voor kinderen en hun ouders. Ik heb me gewoon aangesloten. Beide keren dat ik er was wilde ze na afloop met mij praten. En dronken we de tweede keer een lekkere winter thee.

Dieze lfde schrijfster had me de dag erna ook uitgenodigd in een dorpje verderop waar ze een boek van eigen hand ging voorlezen aan kinderen. Alleen wist niet hoe ik er zelf kon komen. Dus ze kwam me die middag samen met Max ophalen. Wat een feest, helaas was Max het enige kindje tussen oudere mensen. Maar het voorlezen was leuk. En de cupcake was heerlijk. Dus het was een geslaagde middag. Helemaal toen we bij thuiskomst nog het boek kregen van de schrijfster.

De

eerste dag dat Max naar de peuterspeelzaal ging in combinatie van de kinderopvang waar hij al kwam. Dus ook geen middag slaapje meer deze dag. Ik dacht dat hij in de avond een stuiterbal zou zijn. Want dat is hij vaak als hij moe is. Maar nu was hij heel erg mak en zat na het avond eten enorm rustig op de bank lekker even tv te kijken voor het naar bed gaan.

Na die maandag heb ik blijkbaar geen foto,s meer gemaakt. Maar heb best een drukke week gehad.

Die maandag was ik dus voor het eerst begonnen aan mijn cursus.

Verder de week nog afspraken voor Max bij de logopedist en de fysiotherapie. Woensdag had ik zelf therapie, wat nu op een

laag pitje staat. Omdat mijn begeleidster ermee gestopt is. En ik nu een gesprek had met me hoofdbehandelaar, die ik weer over drie weken zie. Ook ben ik daarna nog even wezen shoppen. En heb wat leuks voor Max gekocht.

Zaterdag zijn we naar de Action geweest even kleurboeken voor Max gekocht. En daarna nog naar de Ikea om zijn treinbaan uit te breiden. Dus hij is weer enorm verwend.

Zondag een thuis blijf dagje houden, maar ben wel met huiswerk bezig geweest en mijn blog. En nog wat andere dingetjes die ik moest uitwerken.